

at der det ene Sted er budt 5,000 mere end det andet. Den ærede første Læser htrede endvidere, at det var meget betænkeligt at give saa store Gaan i disse Tider, hvor det var givet, at Landejendommens Pris var gaaet ned, og man kunde vente, at den fremdeles vilde gaa ned. Hvor det gjorde mig ondt at høre det af det ærede Medlem, der jo staa Landbostanden saa nær. Vi andre ville gerne have den størst mulige Tillid til Landbruget, og vi ville ogsaa være med til at støtte det, ogsaa ved at give det rimelige og gode Gaan, men det ærede Medlem forstrækker os, gør os bange for at laane ud til Landbruget, naar vi have med Penge-midler at gøre.

Med Hensyn til Vædringsforslagets Affattelse og Indhold vil jeg endnu tillade mig at gøre et Par Bemærkninger. Vædringsforslaget angaar, som ærede Medlemmer ville se, alle Midler, der henhøre under Overformynderiet, ogsaa de Midler, der staa under særskilt Værgemaal. Der er jo en stor Mængde Midler, der ere indsatte i Overformynderiet med Ministeriets Tilladelse for at administreres af det. Mange af disse staa efter en vedtagen Rente mellem Kreditor og Debitor uopsigelige et vist Næremaal. Ogsaa dem har man villet bringe ned til en Rente af $3\frac{1}{2}$ pCt. Den Maade, hvorpaa man har villet ordne Sagen, forekommer mig at være i den Grad upraktisk, at man umuligt kan vedtage et saadant Lovforslag. Der siges saaledes, at „forud for enhver Rentetermin bliver Gennemsnittet for de nærmest forudgaaende tre Maaneder af den paa Njøbenhavns Børs noterede daglige Kurs paa $3\frac{1}{2}$ pCt. Stifternes Kreditforeningsobligationer af den løbende Serie at udregne, og hvis denne Kurs da viser sig at være $98\frac{1}{2}$ eller derover, erlægges Renten med $3\frac{1}{2}$ pCt., har Gennemsnittskursen derimod ligget mellem 86 og $98\frac{1}{2}$, erlægges Renten med $3\frac{3}{4}$ pCt., medens Renten stiger til 4 pCt., saa snart Gennemsnittskursen er under 86.“ Meningen hermed er, at man den 11te December skal regne Kursen ud for de tre forudgaaende Maaneder. Det skal man gøre i samme Øjeblik, som alle de Penge, Overformynderiet skal have i Rente, skulle indbetales, og Renten skal beregnes, noget, som dog kræver en Del Tid, selv om man ogsaa i Forvejen har truffet enkelte Forberedelser dertil. Man skal altsaa i den aller travleste Tid gøre denne store Udregning, man skal revidere, approbere, og al den Tid staa Debitorerne, som skulle betale Renten, og vide ikke, om de skulle være 3, $3\frac{1}{4}$, $3\frac{1}{2}$ eller 4 pCt. Der vil komme en saadan Mængde Vanffeligheder

frem ved det, at jeg slet ikke ser, hvorledes nogen, som kender til større Administrationer, overhovedet vil tro, at det er muligt at indrette sig paa den Maade, som her er foreslaet. Man har saa gjort Stifternes Kreditforening den overordentlig store Være at gøre den til normgivende for Rentefoden her i Landet. Det er langt mere, end denne Kreditforening selv prætenderer. Kursen paa dens Obligationer skal altsaa lægges til Grund, men Forslagsstillerne glemme jo ganske, at Kursen paa offentlige Papirer sættes af Børsen, og Børsen er det aller mest forsomme Barometer, som findes. Der kan jo indtræffe Omstændigheder, som meget let kunne bringe Kursen til at fluktuere meget betydelig, og som dog ikke er andet end rene Børsmanøvrer, og saadanne særlige Omstændigheder, som dette meget forsomme Barometer er modtageligt for, Krigsrygter o. s. v., som maaste ikke have det mindste reelt paa sig, og som dog ville medføre, at hele dette store Apparat skal sættes i Bevægelse. Det vilde dog være meget unaturligt og i høj Grad urimeligt. Naar Forslagsstillerne saa sige, at de i Virkeligheden ikke ville gøre andet end hjælpe paa den bedste Sikkerhed, er det jo at skyde langt ud over Maalet, og jeg henholder mig til, hvad de ærede Medlemmer have skrevet i Betænkningen, at det overhovedet ikke kan eller bør være Lovgivningsmagtens Opgave at tvinge Renten ned eller op; det have de virkelig erkendt og underskrevet; de erkende, at det ikke skal være Lovgivningsmagtens Opgave at tvinge Renten ned eller op; men de stille dog alligevel Forslag om at tvinge Renten ned. Jeg maa derfor bestemt fraraade ærede Meningsfæller at stemme for dette Vædringsforslag.

N. Sage: Naar jeg har begæret Ordet i denne Sag, er det nærmest i Anledning af den Motivering, som dette Forslag har faaet saa vel i dette Ting som i det andet Ting, idet det nemlig er fremdraget fra mange Sider, at dette Forslag tog særlig Sigte paa at hjælpe Agerbruget. Jeg vil med nogle Ord forsvare Flertallet og ganske særlig de Medlemmer af Flertallet i Udvalget, som selv ere Agerbrugere, uod at vi, fordi vi ikke kunne stemme for denne Lov, ikke skulde have haft Sympati for eller haft Djet aabent for den vanskelige Stilling, Agerbruget befinder sig i, at vi ikke skulde have Lygt til at række Haand til enhver billig, gavnlig og retfærdig Foranstaltning, som kan hjælpe Agerbruget under dets nuværende vanskelige Forhold. Jeg skal derfor ogsaa give det ærede 5te Medlem for 6te